

Tilburg University

Review of the book *In verzekerde bewaring*, R.L. Bergsma, 1977, 9060092589

Fijnaut, C.J.C.F.

Published in:
Tijdschrift voor Criminologie

Publication date:
1978

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Fijnaut, C. J. C. F. (1978). Review of the book *In verzekerde bewaring*, R.L. Bergsma, 1977, 9060092589. *Tijdschrift voor Criminologie*, 20(5), 270-271.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

R. L. Bergsma, *In verzekerde bewaring*. Boom, Meppel, 1977.

De 'harde kern' van dit zeer leesbaar geschreven boek bestaat grotendeels uit resultaten van onderzoeken waarover door de auteur reeds elders werd bericht: onderzoek naar de stress-situatie waarin verdachten op het politiebureau verkeren (1970) en onderzoek naar de opinie van verdachten, van advocaten en van politiechefs over de rechtsbijstand op het politiebureau (1972, 1974, 1975). Nieuw is het verslag van een soortgelijk onderzoek dat in februari-maart 1976 werd gedaan en waarin (op het hoofdbureau van politie te Amsterdam) 131 verdachten werden geïnterviewd 'over hun ervaringen met de rechtsbijstand in het kader van de piketdienst' (p. 121 e.v.).

Om deze kern zijn 'verhandelingen' gedrapeerd over de geschiedenis en de algemene organisatie van de Nederlandse politie, over het isolement van de politie, over misdaad en misdadiger, over opsporing, aanhouding en verhoor, over de 'vroeghulp' die de reclassering te bieden heeft aan verdachten op het politiebureau en tenslotte over het aandeel van de officier van justitie en de rechter-commissaris in het strafproces.

De auteur voert zijn lezers dus langs een heel scala van onderwerpen. Op zichzelf is dit niet oninteressant, zeker niet voor oningewijden in (de studie van) de politie, maar men vraagt zich wel herhaaldelijk af wat het verband is tussen 'verhandelingen' en het eigenlijke thema van het boek: 'het verblijf van de verdachte op het politiebureau'. Bijv. bij de uiteenzettingen over de geschiedenis en de algemene organisatie van de politie en over misdaad en misdadiger. Hierover worden een aantal gegevens en beschouwingen opgedist maar daar wordt verder niets mee gedaan t.a.v. 'het verblijf van de verdachte op het politiebureau'. Die uiteenzettingen krijgt de lezer kennelijk op de koop toe.

Deze overdaad van losse 'verhandelingen' gaat daarenboven ten koste van het hoofdthema. Deze studie geeft geen goed beeld van 'het verblijf van de verdachte op 't politiebureau'. Was bijv. een beschrijving van de organisatie van de politiebureau's of van de afdelingen waar de onderzoeken werden uitgevoerd niet belangrijker geweest dan een algemene schets van de organisatie van de Nederlandse politie? Welke is de feitelijke arbeidsorganisatie daar en welke normen worden er feitelijk m.b.t. de aanhouding en inverzekeringstelling gehanteerd? Ook de rol van andere partijen dan de politie in 'het verblijf van de verdachte op het politie-

Literatuur

bureau' komt niet uit de verf. Wat is feitelijk de inbreng van het openbaar ministerie? Welke werkafspraken bestaan er tussen haar en de politie op onderhavige gebied? Hoe verloopt de besluitvorming op dit punt tussen deze 2 partijen? Over de rol die familie en bekenden (kunnen) spelen in de aard van het verblijf van de verdachte wordt met geen woord gerept. De situatie van de verdachte op het politiebureau wordt vooral vanuit diens eigen positie beschreven. Tekenend voor deze eenzijdige aanpak is dat in het onderzoek dat door de auteur in 1976 werd uitgevoerd, alléén de verdachten zelf aan het woord komen – van de andere partijen is geen sprake. Dit is des te meer verwonderlijk waar de rechtsbijstand aan verdachten op het politiebureau voorwerp was én is van de nodige controverses tussen betrokken partijen!

In zijn voorwoord meldt de auteur dat 'De verhandelingen in dit boek voor een belangrijk deel (steunen) op de resultaten van sociaal-wetenschappelijk onderzoek op bovengenoemde terreinen'. Grote stukken van dit boek wekken echter helemaal niet de indruk op (eigen) onderzoek te berusten. Uit de 'verhandelingen' over de aanhouding en het verhoor b.v. blijkt wel dat de auteur regelmatig op 't politiebureau komt maar de lezer krijgt nergens het idee dat er onderzoek werd verricht naar het optreden van de politie op deze beide punten. De behandeling van de Nederlandse politiegeschiedenis is erg oppervlakkig. De bespreking van de huidige algemene organisatie van de Nederlandse politie is bijzonder formeel.

Dit gebrek aan onderzoek wordt niet goedge maakt door een gedegen literatuurstudie. Van verreweg de meeste belangrijke buitenlandse publicaties aangaande de behandelde onderwerpen is geen spoor te ontdekken. De opgave (in de noten) van de geraadpleegde binnenlandse literatuur (die toch al zo schaars is), vertoont belangrijke leemten. Ook heeft de auteur nauwelijks gebruik gemaakt van de belangrijke politie-vakliteratuur, terwijl dit toch voor de behandeling van zaken als opsporing en verhoor geen overbodige luxe is.

Cyrille Fijnaut